

Ronyecz Pál (Jászalsószentgyörgy 1935 – Gyomaendrőd 2000)

Mindkét szülője özvegyként 2-2 gyermekkel kötött házasságot, melyből született Pál. Idősebb testvérei közül egyik már nem él.

Az elemi iskolát szülőhelyén végezte, végig kiemelkedő tudással, szorgalommal. Minta diák volt. Azonban negyedikben csaknem végzetes balesetet szenvedett. A hadi események során egy elhagyott kézigránát kezében robbant fel. Isteni szerencse, hogy csupán három ujját vesztette el. Szerencsére játszótársai nem sérültek meg. Jó képessége, de a balesete is magasabb iskola felé irányította. Így került 8 általános után Ceglédre, gimnáziumba. Nem vallott vele szégyent a falusi iskola. Végig kitűnő előmenetelű és példás szorgalmú volt. 1953-ban az érettségit is kitűnően végezte. Budapestre, az Eötvös Lóránd Tudományegyetemre került. A matematika - fizika szakot választotta. Sikeres évek után 1957-ben szerzett diplomát.

Gyerek kora óta a természet, a vizek világa, a horgászat megszállottja volt. Így esett választása a vízben gazdag településünkre, ahol beteljesedhetett gyermekkori vágya. Kétévi tanítás után Darvas Tibor igazgató helyettesé választotta a már súlyos beteg Balogh Bálint utódjaként. Ettől kezdve nyugdíjba vonulásáig nagy szorgalommal végezte teendőit. A működése alatt Tömösváryné, Fekete Antal, Kovács Béla igazgatókat is munkájukban elismerésre méltón segítette.

Itt nemcsak jó munkahelyet, de hozzá méltó feleséget is talált Takács Eszter tanárnő személyében. 1960-ban házasságot, melyből két gyermek született: Anikó, aki MALÉV légi utaskísérőként, és Zoltán, aki gazdaszásként dolgozik a helyi földhivatalban, felesége postatiszt. Házasságukból született a rajongásig szeretett unoka. Most 3 és fél éves. Ő volt a nagypapa védőangyala annak súlyos, hosszú betegségében.

Kiváló szaktanár volt. Tanítványai közül több jó képességű fizikus lett. 1975-ben munkája elismeréséül az „Oktatásügy kiváló dolgozója” kitüntetést kapta. Fiatal éveiben Gyoma és Endrőd pedagógusainak „derbijén” többször voltunk ellenfelek, de soha sem ellenségek.

Most, midőn e sorokat írom, el kell mondanom, hogy három gyermekemnek volt rajongásig szeretett tanára a gimnáziumban. Köszönő szavaim legyenek hálám kifejezői.

Nyugdíjazásakor Dr. Kovács Béla igazgató meleg elismerő szavakkal köszönt el volt kiváló munkatársától.

Az annyira várt és óhajtott boldog nyugdíjas évekből sajnos semmi nem jutott osztályrészéül. Előbb szemműtét akadályozta, hogy felhőtlen pihenést a várt kedvenc szórakozásának áldozza, majd szervezetében a gyógyíthatatlan kór kezdett munkálkodni. Kétévi súlyos betegség után, 2000. december 16-án örökre lehunyta szemét.

Kiváló tanárt, értékes vezetőt, örök hűségű férjet, jóságos, gondos apát, házastársat, rajongásig szeretett nagyapát veszített halálával városunk.

Legyen békés nyugalma! Emlékét szívünkben őrizzük.